

Vastustaja: Finanzamt H

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 132 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, milles on ette nähtud, et erahaigla osutatavad raviteenused on käibemaksust vabastatud, kui see asutus on saanud tegevusloa vastavalt liikmesriigi riiklikku ravikindlustussüsteemi reguleerivatele sätetele pärast seda, kui see on kaasatud liidumaa haiglakavasse või on sõlminud tervishoiuteenuste osutamise lepingud haigekassade või hüvituskassadega, kui selliste õigusnormide tagajärjel koheldakse selles sättes ette nähtud maksuvabastuse osas erinevalt sarnaseid erahaiglaid, mis osutavad võrdväärseid teenuseid sellistes sotsiaalsetes tingimustes, mis on võrreldavad nendega, milles tegutsevad avalik-õiguslikud organisatsioonid.
2. Direktiivi 2006/112 artikli 132 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et selleks, et kindlaks teha, kas raviteenuse osutamine erahaiglas toimub sellistes sotsiaalsetes tingimustes, mis on võrreldavad avalik-õiguslike organisatsioonide omadega, võivad liikmesriigi pädevad asutused arvesse võtta, kui nende eesmärk on tervishoiuteenuste kulude vähendamine ja muuta kvaliteetsed tervishoiuteenused isikutele kättesaadavamaks, õigusnormides ette nähtud tingimusi, mis kehtivad avalik-õiguslike haiglate osutatavate teenuste osas, samuti selle erahaigla tulemuslikkuse näitajaid personali, ruumide ja varustuse osas ning selle juhtimise majanduslikku tõhusust, kuivõrd avalik-õiguslike haiglate suhtes kehtivad needsamad näitajad. Arvesse võib võtta ka päevatasu arvutamise meetodeid ning nimetatud erahaigla osutatud teenuste hüvitamist sotsiaalkindlustussüsteemi või avalik-õiguslike asutustega sõlmitud lepingute alusel, nii et patsiendi kantud kulud on lähedased neile, mida kannavad patsiendid avalik-õiguslikes haiglates võrdväärsete teenuste eest.

⁽¹⁾ ELT C 271, 17.8.2020.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna eelotsusetaotlus – Itaalia) – PG versus Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Kohtuasi C-236/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtajalise töö kohta – Klauslid 2 ja 4 – Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud raamkokkulepe osalise töötaja kohta – Klausel 4 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel – Rahukohtunikud ja kutselised kohtunikud – Klausel 5 – Meetmed, mille eesmärk on kohaldada sanktsioone tähtajaliste lepingute kasutamise kuritarvitamise eest – Direktiiv 2003/88/EÜ – Artikkel 7 – Õigus tasustatud põhipuhkusele)

(2022/C 213/07)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna

Põhikohtuasja pooled

Hageja: PG

Kostjad: Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Menetluses osalesid: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa), TR, PV, Associazione Nazionale Giudici di Pace – ANGDP, RF, GA, GOT Non Possiamo Più Tacere, Unione Nazionale Italiani Magistrati Onorari – UNIMO

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artiklit 7, nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivile 97/81/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta (muudetud nõukogu 7. aprilli 1998. aasta direktiiviga 98/23/EÜ) lisatud 6. juunil 1997 sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe klauslit 4 ja nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, lisatud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klauslit 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, milles ei ole rahukohtunikule ette nähtud mingit sellist õigust 30-päevasele tasustatud põhipuhkusele ega töösuhetest sõltuvale sotsiaalkaitsele ja -kindlustusele, nagu on ette nähtud kutselistele kohtunikele, kui see rahukohtunik kuulub osalise tööajaga töötaja mõiste alla osalise tööajaga töötamist käsitleva raamkokkuleppe tähenduses ja/või tähtajalise töötaja mõiste alla tähtjalist tööd käsitleva raamkokkuleppe tähenduses ja on kutselise kohtunikuga võrreldavas olukorras.
2. Direktiivile 1999/70 lisatud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 5 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt võib tähtjalist töösuhet järjestikku uuendada kõige rohkem kolm korda, iga kord neljaks aastaks, nii et töösuhete kogukestus ei ületaks 16 aastat, ja mis ei näe ette tõhusaid ja hoiatavaid sanktsioone töösuhete kuritarvitusliku uuendamise eest.

(¹) ELT C 271, 17.8.2020.

Euroopa Kohtu (viies koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Berlin Chemie A. Menarini SRL versus Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Kohtuasi C-333/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 44 – Teenuste osutamise koht – Rakendusmäärus (EL) nr 282/2011 – Artikli 11 lõige 1 – Teenuste osutamine – Maksustamise koht – Mõiste „püsiv tegevuskoht“ – Liikmesriigi äriühing, mis on seotud teises liikmesriigis asuva äriühinguga – Inimeste ja tehniliste vahendite poolest sobiv struktuur – Võime saada ja kasutada püsivale tegevuskohale vajalikke teenuseid – Turundus-, regulatsiooni-, reklaami- ja esindamisteenuste osutamine seotud äriühingu poolt teenuseid saanud äriühingule)

(2022/C 213/08)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Berlin Chemie A. Menarini SRL

Vastustaja: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

menetluses osales: Berlin Chemie AG